

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Galli, Arvernorum Episcopi, ex ea quæ est per Gregorium Turonensem. Desijt ab humanis Anno Christi Domini 573. Benedicti Papæ 1. Iustini Iunior. Imp. 8. fuitq[ue] Aruernensium Episcoporum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

ere prosequente; prostrati fratres omnes cum
gemitu & rugitu cordis atq; immodico lachry
marum imbre amissionem tãti pastoris deplo-
rare. At pius pater, humanissimè eos suo more
consolari, confortareque: demũ adhortari qua-
tenũs Dominum benedicerent ac psalmos de-
cantarent: ipse autẽm dum hæc agerent expan-
sis in cælum manibus creatorem suum collau-
dans, sacratissimũq; Christi corpus percipi-
ens: gaudens & exultans emisit spiritum, non
minoribus post obitum quàm in vita miraculis
clarus. Ad eius namq; sacrum corpus, quod in
Basilica quam ipse Domino construxerat post
altaris confinia humatum est, dæmoniacy libe-
rantur, periuri vexantur, languidi curantur, ra-
pæces vinciuntur. Atq; ita fit, vt qui fideliter eò
accedunt, salute potiantur: qui verò infideli-
ter, iuxta doctoris gentium vocem, tradan-
tur satanæ in interitum carnis, vt spiritus salui
fiant.

*Migrat è cor-
pore beatif-
simè.*

*Eximi: sunt
miracula ad-
tumultũ eius.*

1. Cor. 5.

VITA S. GALLI, ARVERNORVM E-

piscopi, ex ea que est per Gregorium Turonen-
sem. Desijt ab humanis Anno Christi Domini
573. Benedicti Papæ 1. Iustini Iunior. Imp. 8.
fuitq; Aruernensium Episcoporum Vigessimus-
septimus. Interfuit Aurelianensi concilio quarto
& quinto, quod habitum est anno tricesimo o-
ctauo regis Childeberti.

*Vide Tom. 7
Anal. C.
Baronij.*

S GALLVS Aruernorum antistes, à stir-
pe *Vectij Pagati, qui Lugduni glorioso
martyrij triumpho pro Christo decerta-
nit, descēdens, Patre Georgio, matre verò Leo-

*1. Iulij.
*Vet. j. Epā-
ghati.
Parētes eius.*

A 5 cadia

cada natus est; qui prima senatorum dignitate ita celebres fuere, ut in Gallijs nihil generosius, nihil nobilius inueniatur. Pater eius, cum vellet nominis sui gloriam per hunc filium conseruatam, filiam cuiusdā senatoris forma & moribus integram ei despondere voluit, eoq; coniugio partam magna virtute gloriam ac dignitatē longius etiam propagare. At Gallus, cognito parētis consilio, cum iam antē facibus diuini amoris mirabiliter incēsus de sanctiore aliquo vitæ genere cogitaret, assumpto secum vno puerulo, Cremonense monasterium, sexto ab Aruerna vrbe milliaro situm, expetijt, ibidemq; monasticæ vitæ institutū non legniter arripuit. Vbi cum aliquandiu cum magna virtutis opinione versaretur, Quintianus Episcopus, visa adolescentis probitate spectataq; morum grauitate, secum eum ad ciuitatem abduxit, & cælestibus disciplinis apprimè erudiuit.

Petit monasterium.

Assumit Gallum S. Quintianus episcopus.

Accitur Gallus ad Regē Theodoricū.

Nota de fanis gentilium apud Agripinenses.

Interea crescente nominis eius celebritate, Theodoricus rex captus fama virtutis, quæ passim de eo ferebatur, eum accersit, tantoq; amore complectitur, ut proprio etiam filio chariorem haberet. Accidit autem, ut rex necessarium quandoque iter in urbem Agrippinam haberet, & hunc Dei famulum pro insito amore secū duceret. Erat autem ibi fanum quoddam diuersis ornamentis refertum, & mira gentilium superstitione cultum, in quo post oblata dæmonibus libamina, incolę cibo potuq; ad vomitum vsq; sese replebant. Erat præterea infinita quædā simulacrorum congeries dæmonibus impiè cōsecrata, ab ijs, qui in corporis animiq; periculis beneficia se à dijs suis accepisse credebant. Hanc nefariam

riam superstitionem Gallus ut audiuit, vehementer ingemuit, atque ut miseros ab ea impietate ac demonum tyrannide liberaret, vno tantum clerico comitatus ad fanum abiit, paganisque absentibus clam ignem subiecit, & flammam ad *Fanum S. Gal-
lus incendit.* caelum usque tendentes excitauit. Accurrunt pagani, & amentia furentes incendij auctorem inquirunt: inuentum strictis gladijs persequuntur. Ille vero in fugam versus, in aula se regia condidit: ac rege protectore, minitantes paganos blandis sermonibus submonente, improbum eorum furorē euasit. Verum Gallus postea saepe multis lachrymis deplorare solitus erat, quod oblata martyrij coronam declinasset.

Cum vero beato Quintiano vita functo, Clerus de successore antistite sollicitus multis inter se verbis contenderet, Gallus vi Sancti Spiritus adactus; Quid, inquit, hi musitant? Quid cursitant, quid contendunt? Inanis est eorum labor: nam certa domini voluntate hic honor mihi destinatus est. Clero interim contendente, & munerum plurima ad regem deferente, Theodoricus rex, Gallum, diuino spiritu impulsus, Aruernis Episcopum tradidit, muneribusque repudiatis, datis de publico expensis, festiuo conuiuium ciues ob Galli futuri Episcopi honorem exhibaruit. Igitur Gallus mox in ordinem presbyterorum cooptatus, (diaconatus enim munere tantum donatus erat) summo sacerdotio initatus est tanto felicius, quo liberius merito gloriari poterat, non amplius se pro Episcopatu donasse, quam vnum trientem coco qui ad prandium seruierat.

Iam vero assumpto episcopatu, tanta vitae
san-

*Predicit se
futurum E-
piscopum.*

*Datur Aruer-
nis Episco-
pus.*

*Mira S. Viri
patientia.*

sanctimonia, tanta humilitate ac paciētia, cum omnibus conuersatus est, vt, si dici fas est, Moyſi compararetur ad diuerſas iniurias ſuſtinendas. Vnde factum, vt à presbytero ſuo in conuiuium percuſſus in capite, ita ſe quietum ac modeſtum geſſerit, vt ne aſperiore quidem ſermone tātā iniuriam vindicauerit. Ita namque animo & mente conſtitutus erat, vt proſpera pariter & aduerſa à ſolo Deo immitti diceret, cuius voluntati obmurmurare impium eſſet. Hinc cū Ennodius quidam, ex Senatoribus presbyter, virū ſanctum in conuiuium Eccleſiæ multis calumnijs atq; conuicijs ad ſatietatem vſque laceſſiſſet, Gallus hilari ac tranquillo animo conſurgens, loca ſacra circuibat, cunctis ad tantam viri patientiam ſtupelcentibus. Cæterum Ennodius viri ſanctitatem non minùs quàm cæteri admiratus, magno protinùs dolore animi ſaucius, poſt eum perrexit, inq; ipſa platea humi ſe proſternens, admiſſi criminis veniam petijt. Cui vir ſanctus & libenter ignouit, eum grauiter admonens, nè talia vltrà contra ſacerdotes Domini proferre auderet: & prophetico planè ſpiritu prædixit, nunquam eum ad epiſcopalem dignitatem, cuius honore ſagrabat, peruenturum. Quod poſteà rei euentus comprobauit. Nam cū in Gabalitano ad epiſcopatum electus, iam iam conſecrandus eſſet, ſubitò concitati popularium animi è cathedra eum expulerunt, proſus vt ab imminente periculo vix ſaluus & incolumis euaderet.

*Prophetia
eius.*

Cū Aruerna ciuitas horrendo correpta incendio penitùs deſagrare putaretur, Gallus poſt preces cum ingenti lachrymarum vi in templo pro-

profusas, apertis Euangelijs, furentibus flammis obuiam processit, earumque vim ita repressit protinus, ut ne fauilla quidem remaneret. Eodem ferè tempore cum inguinaria lues vniuersam regionem & Arelatensem maximè prouinciam depopularetur, Gallus precibus cladem illam auertere nitebatur; cum ecce angelus Domini per quietem ei apparens metum adimit, nunciatque iram Domini placatam populo deinceps parcere decreuisse: ipsum verò post annos octo, ad sempiternæ beatitudinis gaudia euocandum. Igitur definito hoc temporis spatio elapso, adfuit dies illi quidem optatissima, ciuibus verò admodum luctuosa: qua vir sanctus, postquam cælestem panem, quo sanctissimum Christi corpus continetur, populo in Ecclesia distribuisset, è corporis ergastulo lætus in cælos immigrauit: ætatis suæ 65. Episcopatus verò septimo & vigesimo anno. Corpus eius fuit multorum lachrymis & magno ciuitatis totius luctu in tumulum illatum: qui multis & magnis clarus miraculis eximiam viri sanctitatem egregiè testatur.

Restingit incendium precibus.

Apparet ei angelus Domini.

Excedit è vita.

Claret miraculis post obitum.

VITA ET MARTYRIUM S. RVMBOLI, Archipræsulis Machliniensis; Scotorum Regis filij: Martyrio coronatus est anno Domini septingentesimo septuagesimo quinto, octauo Kalendas Iulij. Sollemnitates verò eius agitur hoc die, auctoritate Alexandri quarti, Romani Pontificis.

Vide C. Baron. In notat. martyr. Romæ: & Ioan. Molan. in Indiculo SS. Belgij. 1. Iulij.

CVM quondam apud Scotos regni gubernacula, Dauid rex eximia fortitudine ac prudentia vir teneret, ducta in matrimonium